

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČO: 65993390,
se sídlem Praha 4, Na Pankráci 56,

proti
žalovanému: Ministerstvo životního prostředí
se sídlem Praha 10, Vršovická 1442/65,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2017, č. j. 795/530/17 31621/ENV/17

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo změněno rozhodnutí České inspekce životního prostředí (dále jen „ČIŽP“) ze dne 16. 3. 2017, č. j. ČIŽP 44/OOP/SR01/1511297.023/17/UHP. Uvedeným rozhodnutím ČIŽP uložila žalobci pokutu ve výši 200 000 Kč za protiprávní jednání, kterého se žalobce dopustil tím, že nesplnil povinnost náhradní výsadby uložených žalobci rozhodnutím Obecního úřadu Žim ze dne 16. 11. 2009, č. j. 2015/08, konkrétně žalobce:

- a) nedodržel množství dřevin uložených k výsadbě v termínu do listopadu 2014 na pozemcích p. č. 1208/1, 1208/3 k. ú. Žim – místo 290 ks dřevin bylo vysázeno 132 ks dřevin, na pozemku p. č. 1259 k. ú. Žim – místo 266 ks dřevin bylo vysázeno 224 ks dřevin a na pozemcích p. č. 1261/4, 1261/6 k. ú. Žim – místo 500 ks dřevin bylo vysázeno 296 ks, tj.

celkově vysadil na výše uvedených pozemcích o 404 ks dřevin méně než bylo uloženo uvedeným rozhodnutím,

- b) nezajistil odbornou a následnou pěstební péči o dřeviny vysázené na pozemcích p. č. 1208/1, 1208/3, 1259, 1261/4 a 1261/6 k. ú. Žim po dobu 5 let od výsadby, tj. od listopadu 2014 v uloženém rozsahu – náhrada uhynulých kusů, výchovné řezu, ožínání a sekání vysázených ploch a závěrečný úklid vysázených ploch od chrániček, kůlů a uhynulých kusů.

Tím žalobce porušil povinnosti dané rozhodnutím Obecního úřadu Žim ze dne 16. 11. 2009, č. j. 2015/08 uložené dle § 9 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, (dále jen „ZOPK“) a spáchal tak správní delikt nesplnění povinnosti náhradní výsadby podle § 88 odst. 1 písm. h) ZOPK. Za tento správní delikt byla žalobci uložena pokuta ve výši 200 000 Kč. Napadeným rozhodnutím byla žalobci snížena pokuta na 90 000 Kč. V ostatním bylo rozhodnutí ČIŽP potvrzeno.

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný mj. uvedl, že povinnost náhradní výsadby byla žalobci uložena rozhodnutím Obecního úřadu Žim ze dne 16. 11. 2009, č. j. 2015/08 (nabytí právní moci 16. 3. 2010). Náhradní výsadba byla provedena v období 3/2009 – 11/2009, což je doloženo protokolem o převzetí obcí Žim ze dne 27. 11. 2009. Žalovaný podotkl, že se jedná pouze o převzetí provedené výsadby, nikoliv o splnění povinnosti provedené následné péče, která měla být prováděna následujících 5 let, tj. do listopadu 2014.
3. V roce 2012 Obec Žim svým dopisem ze dne 31. 10. 2012 upozornila žalobce na zcela nevyhovující pěstební péči (úhyn 60 ks vysazených stromků, poškození stromků zaškrcením upínacími pásy ke stabilizačním kolíkům, uhnílé stabilizační kolíky ohýbají stromky, ochrana proti okusu zvěří je prorůstána větvemi a ničí korunu stromků). Provedenými kontrolami správního orgánu ze dne 3. 6. 2015, 24. 9. 2015, 13. 12. 2016 bylo prokázáno, že na předmětných pozemcích 1208/1, 1208/3, 1259, 1261/4, 1261/6 k. ú. Žim nebyl dodržen počet dřevin uložených k výsadbě (celkem na výše uvedených pozemcích chybí 404 stromů oproti rozhodnutím uloženému počtu), uložena následná péče o vysazené dřeviny nebyla prováděna dle požadavků stanovených výše uvedeným rozhodnutím Obecního úřadu Žim.
4. Dle žalovaného z protokolu o převzetí náhradní výsadby nelze přezkoumatelně dovodit, zda převzetí bylo starostou obce Žim provedeno pouze formálně nebo na základě konkrétního terénního šetření, na rozdíl od zjištění skutečného počtu vysazených dřevin správním orgánem na základě konkrétních terénních šetření ze dne 3. 6. 2015, 24. 9. 2015, 13. 12. 2016 doložených protkaly.
5. Dále žalovaný uvedl, že sankce za správní delikt byla uložena pouze za jeho spáchání na ve výroku rozhodnutí uvedených pozemcích, hodnocení výsadby na dalších pozemcích uvedené v odůvodnění rozhodnutí nebylo předmětem řízení o uložení sankce. Žalobce ve svých stanoviscích v průběhu řízení sice trval na tom, že splnil povinnost náhradní

výsadby v požadovaném počtu s odvoláním na protokol o převzetí ze dne 27. 11. 2009 a namítal, že změny počtů doložené správním orgánem při provedených kontrolách, byly způsobeny jednak odstraněním výsadby na pozemku p. č. 1208/1 v důsledku probíhajících stavebních prací na sousední parcele a umístěním deponie, zničením cca 100 ks dřevin na pozemku p. č. 1259 mechanizací a zvýšeným provozem a úhynem stromů vlivem nevhodných podmínek a terénu na pozemku p. č. 1261/6 a 1261/4 a jednak poškozováním výsadby vandaly. Jedná se však pouze o skutečnosti, které žalovaný vzal v úvahu při snížení uložené pokuty. Rovněž přihlédl k tomu, že žalobce v průběhu let 2013 – 2016 provedl dosadbu dřevin tak, jak bylo doloženo prvostupňovým rozhodnutím, avšak ani tímto postupem žalobce nebylo dosaženo počtu dřevin stanoveným rozhodnutím. Vzhledem k výše uvedenému měl žalovaný za to, že k porušení povinnosti podle § 9 odst. 1 ZOPK vyplývajícího z rozhodnutí Obecního úřadu Žim došlo, čímž žalobce naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle § 88 odst. 1 písm. h) ZOPK.

6. Žalovaný konstatoval, že v případě uložené správní sankce podle § 88 odst. 1 písm. h) ZOPK, se jedná o objektivní odpovědnost. Skutečnost, že žalobce, který se dopustil protiprávního jednání, má za to, že k nesplnění stanovené povinnosti nedošlo jeho vinou, nemůže být důvodem zproštění této sankční odpovědnosti. Tato okolnost však může mít vliv na stanovení výše uložené pokuty. Žalovaný považoval za základní předpoklad pro uložení sankce zejména skutečnost, že poškození a ohrožení zákonem chráněného zájmu nastalo provozní činností žalobce. U právnické osoby je odvozena objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za stav předmětných pozemků. Žalovaný měl za to, že se jedná o trvalý správní delikt spočívající v udržování protiprávního stavu žalobcem, když ani po dodatečném doplnění výsadby nebylo dosaženo stavu uloženého rozhodnutím. Jednání, kterým žalobce udržuje protiprávní stav, tvoří jeden skutek a jeden správní delikt až do okamžiku ukončení deliktního jednání tj. do okamžiku odstranění protiprávního stavu. Lhůta pro uložení pokuty, případně pro zahájení řízení o uložení pokuty, začne běžet až od okamžiku ukončení trvalého správního deliktu.
7. Žalovaný měl za to, že v průběhu řízení bylo nepochybně prokázáno, že žalobce přezkoumatelně nedoložil, že náhradní výsadba byla provedena v rozsahu stanoveném rozhodnutím Obecního úřadu Žim, rovněž faktický stav pozemků popsanych správním orgánem (viz protokol ze dne 13. 12. 2016 odsouhlasen žalobcem) nasvědčuje tomu, že následná péče o vysázené dřeviny na výše uvedených pozemcích neodpovídala stanoveným podmínkám, čímž došlo k naplnění skutkové podstaty protiprávního jednání podle § 88 odst. 1 písm. h) ZOPK, proto žalovaný sníženou výši pokuty uložené za správní delikt při spodní hranici stanoveného rozpětí, považoval za přiměřenou.

II. Obsah žaloby

8. V podané žalobě žalobce tvrdil, že správní orgány přehlédly, že rozhodnutí Obecního úřadu Žim ze dne 16. 11. 2009, č. j. 2015/08 v části, kde Obecní úřad Žim vydal rozhodnutí, jímž žalobci uložil následnou péči o dřeviny, je nezákonné, když v rozporu s požadavky § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) se o žádné jednoznačné, vrchnostenské, určité a kontrolovatelné uložení povinnosti nejedná. V tomto rozhodnutí je uložení následné péče o dřeviny provedenu větou „*Žadatel zajistí odbornou následnou pěstební péči o vysázené dřeviny po dobu 5 let od výsadby (zálivka, ochrana proti škůdcům a mechanickému poškození, náhrada uhynulých kusů, výchovné řezy, ožihání a sekání vysázených ploch a závěrečný úklid vysázených ploch od chrániček, kůlů a uhynulých kusů)*“. Nic víc, rozhodnutí o následné péči o dřeviny dle § 9 odst. 1 věty druhé ZOPK je

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

rozhodnutím, závislým na rozhodnutí o náhradní výsadbě dle věty druhé tohoto ustanovení, ovšem jde o rozhodnutí samostatné, které musí být provedeno autoritativně, nepochybně a určitě. V daném případě tomu tak není. Potom pokuta za tvrzený delikt ztrácí jednu polovinu své opory, když správní orgány sankcionovaly žalobce, jak za nikoliv řádnou náhradní výsadbu, tak i za nikoliv řádnou péči o dřeviny.

9. Dále žalobce namítal, že správní orgány přehlédly, že jeden z pozemků k náhradní výsadbě i následné péči, a to pozemek p. č. 1214/3 v k. ú. Žim, změnil svého vlastníka, jehož souhlas s náhradní výsadbou i následnou péčí o dřeviny nebyl opatřen, respektive získán.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

10. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný uvedl, že rozhodnutím Obecního úřadu Žim bylo povoleno pokácení požadovaných dřevin, současně s povolením byla uložena povinnost provedení náhradních výsadeb za stanovených podmínek. K uložení povinnosti náhradní výsadby a následné péče o dřeviny je orgán ochrany přírody zmocněn § 9 odst. 1 ZOPK. Lze o nich rozhodnout pouze a zároveň s rozhodováním o povolení kácení dřevin, nelze o nich rozhodnout samostatně, o uložení následné péče lze rozhodnout pouze současně s uložení náhradní výsadby. Provedení náhradní výsadby i následná péče tak tvoří jeden celek a je kompenzací za ekologickou újmu vzniklou pokácením dřevin. Žalovaný měl za to, že nesplnění podmínek uložené náhradní výsadby naplňuje znaky správního deliktu dle § 88 odst. 1 písm. h) ZOPK, proto námitku nepovažoval za důvodnou.
11. K námitce žalobce, že pozemková parcela 1214/3 k. ú. Žim změnila vlastníka, žalovaný konstatoval, že uvedená parcela nebyla předmětem řízení o spáchání správního deliktu a uložení sankce, proto tuto námitku považoval za bezpředmětnou. Poznamenal, že tento požadavek měl žalobce v souladu s § 84 odst. 1 ZOPK, vznést u správního orgánu, který vydal rozhodnutí o povolení pokácení dřevin.
12. S ohledem na výše uvedené žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
14. Při ústním jednání, konaném dne 4. 12. 2020, setrvali účastníci řízení na svých stanoviscích.
15. Soud neshledal žalobu důvodnou.
16. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
- Podle § 68 odst. 2 správního řádu ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.

- Podle § 9 odst. 1 ZOPK orgán ochrany přírody může ve svém rozhodnutí o povolení kácení dřevin uložit žadateli přiměřenou náhradní výsadbu ke kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením dřevin. Současně může uložit následnou péči o dřeviny po nezbytně nutnou dobu, nejvýše však na dobu pěti let.
 - Podle § 88 odst. 1 písm. h) ZOPK orgán ochrany přírody uloží pokutu až do výše 1 000 000 Kč právnické osobě nebo fyzické osobě při výkonu podnikatelské činnosti, která se dopustí protiprávního jednání tím, že nesplní ohlašovací povinnost podle tohoto zákona nebo nesplní povinnost náhradní výsadby podle § 9.
17. Námitku žalobce, podle které je rozhodnutí Obecního úřadu Žim ze dne 16. 11. 2009, č. j. 2015/08 (dále jen „Rozhodnutí OÚŽ“) nezákonné, když se v rozporu s § 68 odst. 2 správního řádu nejedná o žádné jednoznačné, vrchnostenské, určité a kontrolovatelné uložení povinnosti, neshledal soud oprávněnou. K uvedené námitce soud předně uvádí, že rozsah a kvalita soudního přezkumu se odvíjí od formulace žalobních bodů. Je to totiž právě žalobce, kdo se domáhá přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí. Je tak výlučně na žalobci, aby v podané žalobě konkrétně specifikoval skutkové a právní důvody, pro které se domáhá soudního přezkumu napadeného rozhodnutí. Neučiní-li tak, respektive uplatní-li žalobce námitku toliko v obecné rovině, soudu nezbude než žalobou napadené rozhodnutí přezkoumat taktéž toliko v obecné rovině.
18. Žalobce v podané žalobě pouze obecně namítal nezákonnost Rozhodnutí OÚŽ, a to aniž by uvedl konkrétně na základě jakých skutečností, případně důkazů dospěl k závěru, že toto rozhodnutí nesplňuje požadavky § 68 odst. 2 správního řádu. Soud tak přezkoumal Rozhodnutí OÚŽ, které bylo podkladovým rozhodnutím pro vydání napadeného rozhodnutí obecně tak, jak byla námitka žalobce vznesena.
19. Z Rozhodnutí OÚŽ, založeném ve správním spisu, mj. vyplývá, že výrokem B. byla žalobci v souladu s § 61 odst. 1 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, a v souladu s § 9 odst. 1 ZOPK uložena pod bodem 1. povinnost provést náhradní výsadbu stromů na parcelách v k. ú. Žim. Rozhodnutí OÚŽ přesně specifikuje parcely a druhy dřevin, které zde mají být vysazeny. Pod bodem 2. uvedeného výroku byla žalobci uložena povinnost provést náhradní výsadbu do 24 měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Dále byla žalobci uložena povinnost zajistit odbornou následnou pěstební péči o vysazené dřeviny po dobu 5 let od výsadby (zálivka, ochrana proti škůdcům a mechanickému poškození, náhrada uhynulých kusů, výchovné řezy, ožihání a sekání vysázených ploch a závěrečný úklid vysázených ploch od chrániček, kůlů a uhynulých kusů). O provedení výsadby byl žalobce povinen uvědomit Obecní úřad Žim nejpozději do 14 dnů od realizace. Dále byla žalobci uložena povinnost po ukončení pětileté pěstební péče předložit vlastníku pozemku konečný kontrolní protokol o dodržení náhradní výsadby a odborné pěstební péče.
20. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že Rozhodnutí OÚŽ splňuje požadavky § 68 odst. 2 správního řádu, když z něj vyplývá, kdo a kdy rozhodnutí vydal (Obecní úřad Žim, dne 16. 11. 2009), jaká otázka byla předmětem řízení, tj. stanovení náhradní výsadby a následné péče. Stejně tak je z Rozhodnutí OÚŽ patrné právní ustanovení, podle kterého bylo rozhodováno, jednalo se o § 9 odst. 1 ZOPK. Dle Rozhodnutí OÚŽ byl účastníkem řízení žalobce, kterého správní orgán specifikoval názvem, sídlem a identifikačním číslem. Ve výroku Rozhodnutí OÚŽ je dále uvedena lhůta, a to jednak k provedení náhradní výsadby (24 měsíců od nabytí právní moci) a dále k

zajištění odborné následné péče (5 let od výsadby). Ve výroku tohoto rozhodnutí jsou uvedeny i další povinnosti, konkrétně povinnost žalobce uvědomit Obecní úřad Žim o provedení výsadby do 14 dnů od realizace a povinnost po ukončení pěstební péče předložit vlastníku pozemku kontrolní protokol o dodržení náhradní výsadby a odborné pěstební péče. Vlastní výrok Rozhodnutí OÚŽ o následné pěstební péči (výrok B bod 2) je sice obecný, avšak tato obecnost neměla vliv na zákonnost rozhodnutí. Z předmětného výroku je zcela zřejmé, jaká povinnost byla žalobci uložena, respektive v čem tato povinnost spočívala (konkrétně v zálivce, ochraně proti škůdcům a mechanickému poškození, náhradě uhynulých kusů, výchovných řezech, ožihání a sekání vysázených ploch a závěrečném úklidu vysázených ploch od chrániček, kůlů a uhynulých kusů). Rozhodnutí OÚŽ tak neskytá podklad pro tvrzení žalobce, podle kterého není toto rozhodnutí jednoznačné, vrchnostenské, určité a kontrolovatelné.

21. Námitku žalobce, podle které správní orgány přehlédly, že pozemek k náhradní výsadbě a následné péči p. č. 1214/3 v k. ú. Žim změnil vlastníka, neshledal soud relevantní. Je tomu tak proto, že správní orgány neshledaly porušení povinnosti dle § 9 odst. 1 ZOPK ve vztahu k tomuto pozemku. Dle výroku napadeného rozhodnutí bylo shledáno porušení povinností podle § 9 odst. 1 ZOPK, a tedy naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 88 odst. 1 písm. h) ZOP, výlučně k pozemkům p. č. 1208/1, 1208/3, 1259, 1261/4 a 1261/6 k. ú. Žim. Vzhledem k tomu, že pozemek p. č. 1214/3 v k. ú. Žim není zahrnut ve výroku napadeného rozhodnutí, nemůže být tato námitka v projednávaném případě oprávněná.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

22. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
23. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 4. prosince 2020

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu